

nelsebokstäfverna till ens namn äro graverade, och som begagnas såsom sigill.

PITSCHERSTICKARE, m. 3. En, som graverar pitscher.

PITTORESK, -- rä'ssk, a. 2. (ital. *Pittoresco*, af lat. *pingere*, måla) Som förtjenar att målas. Målningvärd, Målningsskön, Mälände.

PJAFFERA, se *Piaffera*.

PJALLRA, se *Pallra*.

PJES, pjäs, m. 3. (fr. *Pièce*, af ital. *Pezzo*, stycke) I allm.: stycke, del. 1) Sak af vissa slag, som utgör ett fullständigt helt, t. ex. ett konststycke, en maskin, o. s. v. — 2) Fältstycke, kanon. — 3) Skrift, afhandling, vitterhetsstycke: teaterstycke; musikstycke. — 4) Figur i schack.

PJEXA, f. 1. Käng af skinn med hår på.

PJOLLER, n. sing. (fam.) Dåraktigt, barnsligt prat.

PJOLLRA, v. n. 1. (fam.) Prata dumt, barnsligt.

PJOLLRIG, a. 2. (fam.) Som pratar dumt, barnsligt.

PJOSK, n. sing. (pop. o. fam.) Klemigt, vekligt sätt, beteende; klemighet.

PJOSKA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Visa sig klemmig, barnsligt dåraktigt.

PJOSKIG, a. 2. (pop. o. fam.) 1) Klemig, öfverdrifvet ömtålig, barnsligt dåraktigt. — 2) Ej rätt klok. — *Pjoskighet*, f. 3.

PJUNK, pjungk, n. sing. Klagan, jemmer öfver obetydligheter eller något inbilladt ondt.

PJUNKA, pjungka, v. n. 1. Klaga, jemra sig öfver obetydligheter eller något inbilladt ondt. — *Pjunkande*, n. 4.

PJUNKIG, pjungkig, a. 2. Fallen för att pjunka. *P. menniska*. *Ett p-t barn*. — *Pjunkighet*, f. 3.

PJUNKIGT, pjungkigt, adv. På ett pjunkigt sätt.

PJÅK, n. 3. (fam.) 1) (i sing.) Enfaldig, barnslig skygghet, ömtålighet, klemighet. — 2) Pjäkig menniska.

PJÅKA, v. n. 1. (fam.) Visa enfaldig, barnslig skygghet, ömtålighet, klemighet.

PJÅKIG, a. 2. (fam.) Enfaldigt och barnsligt skygg, ömtålig, klemig. — *Pjäkighet*, f. 3.

PJÅKIGT, adv. (fam.) På ett pjåkigt sätt.

PLACAT, se *Plakat*.

PLACE-MAJOR, pläs-majör, m. 3. (fr. *Major de place*) Officer, som i en fästning sköter kommandantstjenstens småbestyr, under kommandantens öfverinseende.

PLACERA, v. a. 1. (fr. *Placer*) 1) Ställa, sätta, lägga. — 2) Anvisa plats. — 3) Anbringa, använda på något visst ställe. — 4) Förskaffa tjänst, befattning. — 5) Insätta penningar hos någon emot ränta, eller använda dem i något företag, hvarigenom de göras fruktbara. — *Placerande*, n. 4. o. *Placering*, f. 2.

PLADASK! -ässk, int. ell. adv. (fam.) Säges, då någon faller rak lång. *P! der låg han*. *Han föll p.*

PLADDER, n. sing. Tomt, löst prat, sqvaller.

PLADDERAKTIG, a. 2. Fallen för att pladdra.

PLADDRA, v. n. 1. Prata om allting, som man vet, utan att tiga med hvad som borde förtigas. — *Syn*. Sladdra, Sqvallra, Pallra, Pjallra. — *Pladdrande*, n. 4.

PLADDRARE, m. 3. o. **PLADDRERSKA**, f. 1. En som pladdrar om allting.

PLAFOND, plafå'ngd, m. 3. (fr.) 1) Platt eller hvälfadt tak af gips eller snickararbete, stundom prydt med målningar. — 2) Takmålning. [*Platfond*.]

PLAGG, n. 3. Större klädespersedel (rock, byxor m. m., men icke halsduk, krage, nattkappa, strumpor eller strumpeband). *Han har icke ett enda helt p.* — Har sammansättningarna Klädes-, Helgdags-, Hvardags-, Uniformsplagg.

PLAGGA, f. 1. Se *Handplagga*.

PLAGGA, v. a. 1. (fam.) Slå, ge stryk. *P. på'*, ge mycket stryk.

PLAGIAT, -giät, n. 3. o. 5. Stöld ur andra författares arbeten.

PLAGIATÖR, -giatör, m. 3. En som stjälar ur andras skrifter och utgifver det stulna för sitt eget. Bokplundrare.

PLAGIERA, -giära, v. a. 1. Plundra andras skrifter och utgifva det stulna för sitt eget.

PLAKAT, -ät, a. 1. (fam.) Se *Blå'full*. [- cat.]

PLAKAT, -ät, n. 3. o. 5. (medelt. lat. *Placatum*) Anslag, kungörelse. [- cat.]

PLAN, a. 2. (lat. *Planus*) Jemn och slät. *P. yta*. *spegel*.

PLAN, m. 3. (lat. *Planum*) 1) Jemn yta. *Tvenne punkter, som ligga i samma p.* — 2) Jemn och slät plats. *En grön p. Palatset har på framsidan en vacker p.* — Bildar sammansättningarna Gräs-, Blomster-, Gårds-, Trädgårdsplan, m. fl. — 3) Se *Grundteckning*. *P-en till en fästning*. *Utkasta p-en till en byggnad*. — 4) (fig.) Utkast, förslag. *P-en till ett fälttåg*. *Göra upp p-en till ett företag*. *Hafva stora p-er i hufsvudet*.

PLAN, n. 3. (mat. o. mek.) Plan yta. *Lutande p.*, se *Luta*.

PLANBRÄDE, n. 4. Bräde, hvars yta är fullkomligt plan, och som användes t. ex. till landtmätartafsa.

PLANCHE, **PLANCHETT**, se *Plansch*, *Planschett*.

PLANERA, v. a. 1. 1) Jemna, släta, glätta. — 2) (bokb.) Blöta tryckpapper i med alun försatt limvatten. — 3) (fig.) I hemlighet arbeta för genomdrifvandet af en sak, uppnaendat af ett syfte. — *Planerande*, n. 4. o. *Planering*, f. 2.

PLANERHAMMARE, -ër ---, m. 2. pl. — *hamrar*. Hammare med tvenne baner, antingen båda alldeles plana, eller den ena plan och den andra obetydligt convex. Kallas äfv. Slåhammare.

PLANERSTOCK, -ër -, m. 2. Ett slags städ, liknande en Polerstock, men mindre och med nästan alldeles plan ban.

PLANERVATTEN, -ër --, n. 3. (bokb.) Med alun försatt limvatten, som nyttjas till planering.

PLANET, -ét, m. 3. (grek. *Planētās*, kringirrande) 1) Himmelskropp, som rör sig i en nästan cirkelrund krets omkring solen och af henne erhåller ljus. *Undre* ell. *inre p-er*, Mercurius och Venus, som båda äro solen närmare än jorden. — 2) (pop. skämtv.) Ansigte. *Ge en ett slag midt i p-en*.

PLANETARISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på planeterna. *P-t år*, den tid, som en planet behöfver för sitt omlopp kring solen.

PLANETARIUM, -- ärium, n. 3. pl. — *ier*. (lat.) Se *Planetarium*.

PLANETMASKIN, -étmaschín, m. 3. Ett slags konstigt astronomiskt urverk, som visar planeternas rörelse omkring solen. [- machin, — maschin.]

PLANETSYSTEM, -étsystäm, n. 3. Se